

Ἄν νά μή φθάνη, Φασουλῆ,
τόση μεγάλη μόρα,
τοῦς Γουανληθες ἀπαιλεῖ
κι' ἡ Ρουμανία τώρα.

Και μόλις ὁ Τραϊανός' σ' ὅταν Πειραιά προβάλλει
θέλει νά πείσῃ κατὰ γῆς μικροί τε καὶ μεγάλοι,
καὶ μὲ πολὺ παροῦσόν καὶ μὲ τὸ στόμα χάσκα
νά σκούζωμαι σ' ὅταν πλοίαρχοι Ρουμανία τραγιάσκα.

Πλὴν ἐπεὶ τῶν ἄλλων θέλει
κι' ὄλο τῶν Ρωμηῶν τὸ κράτος,
κι' ὁ Δραγομίτης ὁ μουσότης
μὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τέλει.

Ὁὐκ ἔβαρκα κολυμπήτας νάμπη μέσα σ' ὁ βασιπέρι,
καὶ τὸν πλοίαρχο νά φάγῃ τοῦ παθόντος ἀτροπολοῦ,
καὶ νά πάη καὶ σ' ἡν πρόμηνη, καὶ νά πάη καὶ σ' ἡν πλώρη,
καὶ τὴν λύπην νά κηρῶν τοῦ δικοῦ μᾶς Βασιλείου.

Οὐ μὴν κι' ὁ Ἀμεινάρχης νά σπείσῃ πρὸς αὐτὸν
μ' ἀγγήματα ναυτῶν,
κι' ἔμπρός' σ' ὅταν καπετάνιο μ' ἔλους νά γονατίσῃ
κι' ἔκείνος γὰρ τὸ κῆρο συγγνώμην νά ζητήσῃ.

Πρὸς τούτους θέλει κι' ἀπαιτεῖ γράν κάσσις νά κτυπήσῃ
καὶ δίκαια ν' ἀνυμνήσῃν Ρωμηῶνιν οὐραστά,
κι' ἔκείνον τὸν φυγόσταρο Ζιάδη νά τὸν πᾶνε
δεξιὸν χειροπόδαρ' σ' ὅταν πλοίαρχο μ' προτά,
μὲ κι' ἔλους τοὺς βαρκάρηδες, ποὺ σ' ἄν Ρωμηοὶ σκαρτάδοι
μᾶς σ' ὁ βασιπέρι χήμηξαν ν' ἀρπάξουν τὸν Ζιάδη.

Ὅμως ἀπαιτεῖ καὶ θέλει μέσα σ' ἄλλα μεγαλεῖα
τῆς ἐστῆς τὰ κυροβόλα νά βροντήσῃ καὶ τοῦ Στόλου,
καὶ τὸν Κάρολον νά φάλλῃν ἐν πόμπῃ καὶ τὰ Σχολεία,
Βασιλεῖ τῶν Ρουμανῶν, καὶ τὴν θέλαν τοῦ Καρόλου.

Κι' ἐνθ' γράν κάσσις θά βροντοῦν, παῖνες καὶ πυρὰ
τρελλῆς ἀποθεώσεως,
νά πάη κι' ὁ Καλογορηθὲς νά σκόσῃ τὸν παρὰ
τῆς ἀποθημῆσεως.

Κι' ὁ πλοίαρχος σ' ὅταν πλοῖος νά κᾶν πᾶς δὲν θέλει
καὶ πᾶς γι' ἀποθιμῶμα πενταρὰ δὲν τὸν μέλει.

Δὲν τὰ δέχονται νά λήγῃ σ' ὅταν δέξῃ τὸν Κυβέρο
μὲ σ' ἡν ἀνακροσῶν...
ἐπεὶ πᾶσι δὲν τὰ πῆνον
καὶ τὸν ἄλλο δὲν τὰ πῆνον

Ποῦ Τουρκοὶ καὶ ποῦ Πάγκα θά μ' ὑπορῶν νά πληρώσῃ
τὴν ζημία μὲ τὴν τόση;

Πᾶς θά κλυποῦν τρυφῶν καὶ κροκοῦν τῆς φασαρίαις,
κι' ἀνακροσῶν τῆς τῆς,
καὶ λεμόνια καὶ ποτῶν γὰρ κροῦτος καὶ κυρίαις,
ποκταθὲν λιγοθυμῶν;

Δὲν μ' ὑπορῶν μὲς πληροῦν γὰρ τὸ κῆρο τὸ βασιπέρι
καὶ τὰ ἔκκερκα σὰς ἔλακ...

ἔλα πάρτα... δὲν τὰ πῆνον, καπετάν Καλογορηθὲς,
κι' ἔγχα λίσσα κι' ἔγχα μόλα.

Πᾶς ν' ἀνθῆξουν εἰ Ρουμᾶνοι σ' ὅταν Ρωμηῶν τὰς προσβολὰς;
ἦταν σ' ὁ βασιπέρι μέσα
κι' ἔνας Πρίγκηψ Τουρκλάς
καὶ μὲ Τεῶρκα Πρίγκηπῆσσο, καὶ
κι' ἴσως ν' ἔχῃτε μελιδάδες
καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς Τουρκαλάδες.

Καὶ δὲ Ρωμηῶνοι Πρίγκηπες ἦσαν μᾶς σ' ὁ βασιπέρι
δὲαν μᾶς ἐπιτέθησαν ἐκεῖν' οἱ βαρκαδῶροι.
Ἐτῆχαν ἐλε Πρίγκηπες ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα
κι' ἡ προσβολὴ νομίζεται γι' αὐτὸ μεγαλεῖτερα.

Τὸ προσεβλήθη Βασιλεῖον β' ποὺ δικαίως φρίττει
γὰρ μὲ τέτοια προσβολή,
θέλει πρὸς τούτους, Φασουλῆ,
νά πάη κι' ἔλ' ἡ Σύνδοξ μὲ τὸν Μητροπολίτη,
κι' ἔνα μεγαλυκῶρον σ' ὅταν πλοίαρχο νά φάλλῃ
καὶ νά τὸ πῆ καπαρ' σ' αὐτὸ καὶ θιάκος σ' ὁ κεφάλι.

Καὶ γὰρ νά γίν' ἡ τελετὴ μ' ἔλη τὴν πολυτέλεια
πρῶτα νά λθῇ κι' ὁ Βασιλῆς μᾶς ἀπὸ τὴν Δεκλείαια,
καὶ θίβωντας σ' ὅταν πλοίαρχο τὸ χέρι μὲ τὸ ζῆρι
νά κᾶν γύρως μαρκεῖος μᾶς τὸν σ' ὁ βασιπέρι,
καὶ μὲλλ' παρῶν νά τὸν ζητῇ γὰρ βαρκαδῶρον φιάσκα,
καὶ φεύγωντας νά πῆ κι' αὐτοῖς Ρουμανία τραγιάσκα.

Μὰ θέλει πρὸς τοὺς ἄλλους, ἂν κι' εἶναι κᾶπως κόπος,
νά πάη κι' ὁ Δραγομίτης μέσα σ' ὁ Βουκουρέστια,
κι' ἔμπρός' σ' ὅταν Βραβῆιον παρῶν ἀυτοπροσώπιως
νά πῆ πᾶς τῶσον τόνον ἡ Ρωμηῶν σ' ὅταν ὑπέστη,
ποῦ ἔγχα μὲ τούτον δὲα τῆς ἔχουν κᾶνει
χαριτωμένα κᾶς φιλέλλητες Ρωμηῶνι.

Εἶναι καλὸ κι' ὁ Βασιλῆς, ποὺ καθῆς, λένε τῶσαι
κι' αὐτὸ τὸ θέρος σκίπεται νά μᾶνη σ' ἡ Γρατοῖα,
τὸν Βασιλῆα τὸν Κάρολο νά πάη ν' ἀνεκῶσῃ
καὶ νά τὰ ποῦν σ' ὅταν κι' ἄλλοτε κονιά σ' ἡν Ἀμκατοῖα.

Πρὸς τούτους θέλ' ἡ Ρουμανὶ κτυπήντας τὰ ποδάρι
νά σταλῇ κι' ὁ Θανάπουλος τὰ μαῦρα του χαβῆρια,
καὶ τοὺς ριχτοῦν σ' ὅταν ἄλλοτε Ρωμηῶνι καὶ Ρουμῶνι,
κι' ἴσως ἡ ῥῆση των ὀργῆ μ' αὐτὰ νά ἐδωμῶν.

Τέτοια ζητοῦσε νά γενεθῇ ἡ προσφιλῆς Τραγιάσκα,
πλὴν τῆς ἀπήνηται νά μᾶνη σ' ἡν ἄουτα,
πᾶρε μονάχα τὰ λεπτὰ,
κι' ἴσο γὰρ τὰλλὰ ποῦ ζῆταις καὶ ψυχρῆ σου πλάσκα.

ἔλα πᾶσι τῶσαι δὲν ἀπὸ τῶσαι δὲν ἔλα
καὶ τῶσαι δὲν ἀπὸ τῶσαι δὲν ἔλα
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆσαι.

Γὰρ τοὺς Ἑλληνας ἐκείνους, ποὺ τῶσαι λένε Βλαχοφῶνους,
Ἄλλα Σηλησοπολίτου συγγνωστῆ σπουδασιότης,
Γαλλοὶ μεταφραστῆσαι μᾶς σ' ὅταν ἐδωμῶν τὸς χρόνους
ὅπὸ τῆς γνωστῆς λογίας Οὐρανῆς Μεσορῶμῆτη.